

Azonosító	A bejelentés tartalmi kivonata	Státusz	Vizsgálat eredménye
1448504	<p>Bejelentő a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) iparüzési adókra vonatkozó szabályozását kifogásolja. Megírta, hogy a székhely az egyéni vállalkozó bejegyzett irodája, amely a vállalkozó levelezési címe, az a hely, ahol üzleti és hivatalos iratainak átvétele, érkeztetése, őrzése, esetleges kötelezettségeinek teljesítése történik. Álláspontja szerint, - az önkormányzat illetékességi területe vonatkozásában - a Htv. 35.§ (1) bekezdésében és 37.§ (1) bekezdésében az adóköteles iparüzési tevékenység meghatározása, ellentmond a székhelyre vonatkozó definícióval. Véleménye szerint, a székhelyen a vállalkozók adóköteles iparüzési tevékenységet, - azaz nyereség-, illetőleg jövedelemszerzésre irányuló tevékenységet - jellemzően nem folytatnak.</p>	lezárt	<p>Az ügyben eljárásra jogosult Pénzügyminisztérium a közérdekű bejelentésben foglaltakat megvizsgálta. Megírta, hogy a Htv. 35. §-ának (1) bekezdése szerint adóköteles az önkormányzat illetékességi területén végzett vállalkozási (iparüzési) tevékenység. A Htv. 37. § (1) bekezdése alapján a vállalkozó azon önkormányzat illetékességi területén végez iparüzési tevékenységet, ahol székhellyel, telephellyel rendelkezik, függetlenül attól, hogy tevékenységét részben vagy egészben székhelyén (telephelyén) kívül folytatja. A helyi iparüzési adószabályozás alkalmazásában tehát a Htv. a székhelyhez, valamint a Htv-ben meghatározott definíciónak megfelelő telephelyhez rendeli a települési adókötelezettség létét, amelynek az alábbi racionális és egyúttal a szabályozás rendszeréből fakadó logikus oka van. A helyi iparüzési adó helyi adó. Ebből következően ezen adónem helyi részletszabályainak (önkormányzati rendeletben való) kialakításához, az adóalany adókötelezettségének a megállapításához és ellenőrzéséhez, valamint az adóbevételből való részesedéshez az erre – a Htv-ben – feljogosított önkormányzatoknak van joga. Az iparüzési adószabályozás saját logikájából pedig az fakad, hogy az adóztatásra jogosult önkormányzatok azok legyenek, amelyekhez valamely – hangsúlyozottan ellenőrizhető – módon közvetlenül kapcsolódik a vállalkozás léte, illetve gazdasági tevékenysége. A tényleges tevékenységvégzés helyszínül szolgáló, a Htv. szerinti telephely(ek) mellett ilyen helyszínek minősül a vállalkozás székhelye is, még akkor is, ha ott a vállalkozó ténylegesen olyan munkát vagy tevékenységet nem végez, amelyből bevétele származik. A székhely ugyanis minden esetben a vállalkozás központi ügyvezetésének helye, tulajdonképpen hivatalos „központja”, amely főszabály szerint a vállalkozás hivatalos levelezési címének is tekintendő. Itt történik általában a vállalkozó/vállalkozás üzleti és hivatalos iratainak átvétele, rendelkezésre tartása, valamint ahol a külön jogszabályban meghatározott, a székhellyel összefüggő kötelezettségek teljesítése. A székhely az az a cím, ahol a hatóságok a vállalkozóval való kapcsolattartást alapesetben megkísérlik, s amelynek felkeresése esetén joggal számítanak arra, hogy a vállalkozóval/vállalkozással hivatalos/hatósági eljárásban kapcsolatba tudnak lépni. Mindezek alapján tehát a székhely a vállalkozás inherens részét képezi, így semmiképp sem állítható az, hogy a székhelyen vállalkozási (iparüzési) tevékenység nem folyik. Más megközelítésben, ha a vállalkozó székhelyként bejegyzett címe csupán névleges, s e helyszín nem azonosítható a központi ügyvezetés vagy vállalkozási központ helyével, akkor maga a vállalkozó – a cégnyilvántartási, egyéni vállalkozói nyilvántartási szabályok alapján – akkor jár el jogszerűen, ha ezt az általa csak „névlegesnek” minősített székhelyét a tényleges ügyvezetés helyszínére helyezi át, hisz a székhely léte vélelmezi, hogy az így bejegyzett cím vagy helyszín a vállalkozás vezetésének helyszíne. Ezen logikán, vagyis a vállalkozás-nyilvántartási szabályok logikáján alapul egyébként a Htv. szabályozási rendszere is, egységes és koherens rendszert teremtve ily módon a vállalkozásra vonatkozó jogszabályok egymáshoz való viszonyában. Éppen a Htv. Bejelentő által kifogásolt szabályozási kerete az, amely a vállalkozó (értve ezalatt különösen az egyéni vállalkozót) számára az adózást átláthatóvá és kiszámíthatóvá teszi. Abban az esetben ugyanis, ha az iparüzési adókötelezettség nem csak a székhely és a Htv. szerinti telephely(ek) szerinti önkormányzatok illetékességi területén állna fenn, hanem mindazon önkormányzatok irányában, ahol a vállalkozó ténylegesen a tevékenység-végzéséből származó bevételre tesz szert, az a vállalkozók számára egy rendkívül bonyolult adóadminisztrációt és nyilvántartás-vezetést, adott esetben akár 10-50 önkormányzat felé fennálló adókötelezettséget is eredményezhetne (pl. egy egyéni vállalkozó mesterember, szerelő esetében, aki több környékbeli településen is végez munkát). Ez pedig nyilvánvalóan nem lenne kedvező az érintett vállalkozók számára. Mindezek alapján a Bejelentő által leírt, a Htv. jelenlegi rendszerét sérelmező aggályokat nem tartják megalapozottnak, a hatályos szabályozás módosítása megítélésük szerint nem indokolt.</p>

